

Sygn. akt VI RCa 161/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski

Sędziowie: SO Elżbieta Schubert

SR del do SO Marcin Morawski (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Sylwia Łastowska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. C.**

przeciwko **J. C.**

o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 21 kwietnia 2017 roku

sygn. akt III RC 78/17

oddala apelację za okres od 22 czerwca 2017 roku.

Sygn. akt VI RCa 161/17

UZASADNIENIE

Powódka G. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. C. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwoty po 2.000,- zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podała m.in., że strony pozostają w związku małżeńskim. Koszty utrzymania domu, w którym zamieszkują ponosi pozwany, lecz z uwagi na nadużywanie przez niego alkoholu zdarza się, że nie przekazuje on środków pieniężnych na utrzymanie rodziny.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa zaprzeczając twierdzeniom powódki. Dodał, że źródłem jego dochodów jest działalność gospodarcza.

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2017 r. w sprawie III RC 78/17 Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

Sąd I instancji oparł się na następujących ustaleniach faktycznych.

Za bezsporny w sprawie uznał fakt ponoszenia przez małżonków kosztów utrzymania wynikających z łączącego ich ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej. Pozwany od stycznia 2017 r. ponosił koszty utrzymania wspólnie zajmowanego domu i zasiliał rachunek bankowy powódki. Powódka z kolei, choć bezrobotna, przeznaczała skromne środki z tytułu zasiłku dla bezrobotnych na utrzymanie rodziny. Ponadto, miała ona nieograniczony dostęp do rachunku bankowego męża.

W konsekwencji Sąd I instancji uznał powództwa za niezasadne i oddalił je.

Apelację od wyroku wniosła powódka zarzucając orzeczeniu naruszenie art. 27 KRO przez jego niezastosowanie i błędne przyjęcie, że pozwany czyni zadość spoczywającemu na nim obowiązkowi przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, podczas gdy – w jej ocenie – trwoni on majątek. Ponadto zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku, tj. art. 233 § 1 Kpc polegające na dowolnej ocenie dowodów i prowadzące do błędnego przyjęcia, że pozwany wykonuje ciężący na nim obowiązek łożenia na potrzeby rodziny.

W oparciu o powyższe wniosła o zmianę wyroku Sądu Rejonowego i uwzględnienie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 6 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił apelację powódki co do świadczeń za okres od dnia 21 czerwca 2017 r., co do świadczeń od 22 czerwca 2017 r. zawiesił postępowanie.

Podstawą faktyczną takiego rozstrzygnięcia było wniesienie przez powódkę w dniu 21 czerwca 2017 r. powództwa o rozwód; prawną zaś art. 445 § 2 Kpc, zgodnie z którym postępowanie w sprawie o zaspokojenie potrzeb rodziny lub o alimenty, wszczęte przed wytoczeniem powództwa o rozwód lub o separację, ulega z urzędu zawieszeniu z chwilą wytoczenia powództwa o rozwód lub o separację co do świadczeń za okres od jego wytoczenia. Z chwilą wydania w sprawie o rozwód lub o separację postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia wykonania obowiązku zaspokajania potrzeb rodziny lub o alimenty wstrzymuje się także z mocy prawa wykonanie nieprawomocnych orzeczeń o obowiązku tych świadczeń, wydanych w poprzednio wszczętej sprawie, za okres od wytoczenia powództwa o rozwód lub o separację.

W sprawie o rozwód powódka domagała się w szczególności zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie 2.000,- zł miesięcznie oraz zabezpieczenie powództwa w tym zakresie na analogiczną kwotę pieniężną.

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie uwzględnił w całości wniosek powódki o zabezpieczenie roszczenia, a termin początkowy obowiązku alimentowania powódki określił na 1 lipca 2017 r.

U podstaw tego rozstrzygnięcia legło m.in. ustalenie, że pozwany od lipca przestał przekazywać powódce środki pieniężne na utrzymanie rodziny, spłacił natomiast zadłużenie na jej karcie kredytowej.

Po nieskutecznym zaskarżeniu powyższego orzeczenia przez pozwanego uprawomocniło się ono i obowiązywało do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o rozwód.

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2017 r. w sprawie VI RC 901/17 Sąd Okręgowy rozwiązał małżeństwo stron. Rozstrzygnięcie co do wysokości alimentów dla powódki, po wniesieniu przez nią skutecznej apelacji, zapadło przed Sądem Apelacyjnym w Białymstoku na kwotę 1.300,- zł miesięcznie.

Sąd II instancji ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 445 § 3 Kpc po prawomocnym zakończeniu sprawy o rozwód lub o separację zawieszono postępowanie podejmuje się z mocy prawa, orzeczenia zaś, których wykonanie było wstrzymane, podlegają wykonaniu, jednak tylko co do okresu, za który w sprawie o rozwód lub o separację nie orzeczono o roszczeniach objętych zawieszonym postępowaniem. W pozostałym zakresie postępowanie ulega z mocy prawa umorzeniu.

Apelacja powódki – co należy jeszcze raz w tym miejscu przypomnieć – została prawomocnie oddalona w zakresie roszczeń za okres do 21 czerwca 2017 r., tj. do dnia wniesienia sprawy o rozwód. W pozostałym zakresie, do czasu

zakończenia procesu o rozwiązanie małżeństwa i roszczenia z tym związane, sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym na skutek wniesienia przez powódkę apelacji od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2017 r. była zawieszona.

Po podjęciu postępowania apelacyjnego, na stan faktyczny i prawny sprawy o zaspokajanie potrzeb rodziny wpływ miały już rozstrzygnięcia jakie zapadły w międzyczasie. Kluczowe było zabezpieczenie roszczenia udzielone w sprawie o rozwód na kwotę 2.000,- zł – analogiczną jak żądanie w sprawie objętej postępowaniem apelacyjnym i co szczególnie istotne, na czas trwania procesu - poczynając od 1 lipca 2017r.

W konsekwencji Sąd II instancji, po podjęciu zawieszzonego postępowania rozstrzygał o zasadności apelacji tylko za okres od 22 czerwca 2017 r. (dzień po wniesieniu sprawy o rozwód) do 1 lipca 2017 r., kiedy to powódka uzyskała zabezpieczenie swoich roszczeń na mocy postanowienia o zabezpieczeniu.

W ocenie Sądu II instancji w okresie tym roszczenie nie jest zasadne, ponieważ jak wynika z przytoczonych już ustaleń pozwany łożył na utrzymanie rodziny, a zaprzestał tego dopiero od 1 lipca 2017 r. Ustalenia te Sąd oparł na materiale zgromadzonym w niniejszej sprawie, jak też w sprawie VI RC 901/17, których powódka nie kwestionowała.

Mając powyższe na uwadze apelację na podstawie art. 385 Kpc apelację należało oddalić.